

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

28. juni 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 252/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 252/02	Sag C-690/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 29. oktober 2018 — straffesag mod X	2
2021/C 252/03	Sag C-691/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 29. oktober 2018 — straffesag mod Y	3
2021/C 252/04	Sag C-692/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 29. oktober 2018 — straffesag mod Z	3
2021/C 252/05	Sag C-450/20 P: Appel iværksat den 10. september 2020 af Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. juli 2020 i sag T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mod ECB og Banco de Portugal	4

2021/C 252/06	Sag C-503/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Spanien) den 6. oktober 2020 — Banco de Santander S.A. mod YC	5
2021/C 252/07	Sag C-539/20 P: Appel iværksat den 22. oktober 2020 af Hochmann Marketing GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 23. januar 2020 i sag T-807/19, Hochmann Marketing GmbH mod Europa-Kommissionen	5
2021/C 252/08	Sag C-679/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Spanien) den 15. december 2020 — Administración General del Estado mod Ayuntamiento de Les Cabanyes	6
2021/C 252/09	Sag C-29/21 P: Appel iværksat den 18. januar 2021 af Tinnus Enterprises LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. november 2020 i sag T-574/19 — Tinnus Enterprises mod EUIPO	6
2021/C 252/10	Sag C-59/21 P: Appel iværksat den 1. februar 2021 af Embutidos Monells, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 2. december 2020 i sag T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo mod EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMMM)	6
2021/C 252/11	Sag C-67/21 P: Appel iværksat den 2. februar 2021 af BSH Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 2. december 2020 i sag T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	7
2021/C 252/12	Sag C-93/21 P: Appel iværksat den 15. februar 2021 af easyCosmetic Swiss GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Enedommer) den 9. december 2020 i sag T-858/19 — easyCosmetic Swiss GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	7
2021/C 252/13	Sag C-163/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil n.º 7 de Barcelona (Spanien) den 11. marts 2021 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH	7
2021/C 252/14	Sag C-182/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23. marts 2021 — Nokia Technologies Oy mod Daimler AG	8
2021/C 252/15	Sag C-204/21: Sag anlagt den 1. april 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	9
2021/C 252/16	Sag C-205/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31. marts 2021 — straffesag mod V.S.	11
2021/C 252/17	Sag C-218/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1. april 2021 — Autoridade Tributária e Aduaneira mod DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA	12
2021/C 252/18	Sag C-224/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 29. marts 2021 — VX mod Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2021/C 252/19	Sag C-251/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 21. april 2021 — SIA Piltenes meži mod Lauku atbalsta dienests	14
2021/C 252/20	Sag C-260/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad Vidin (Bulgarien) den 23. april 2021 — Corporate Commercial Bank AD in Insolvenz mod Elit Petrol AD	14

2021/C 252/21	Sag C-262/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 23. april 2021 — A mod B	15
2021/C 252/22	Sag C-268/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 23. april 2021 — Norra Stockholm Bygg AB mod Per Nycander AB	17
2021/C 252/23	Sag C-273/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Környéki Törvényszék (Ungarn) den 28. april 2021 — WD mod Agrárminiszter	17
2021/C 252/24	Sag C-284/21 P: Appel iværksat den 3. maj 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 24. februar 2021 i sag T-161/18, Braesch m.fl. mod Kommissionen	18
2021/C 252/25	Sag C-286/21: Sag anlagt den 4. maj 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	19

Retten

2021/C 252/26	Sag T-637/19: Rettens dom af 12. maj 2021 — Sun Stars & Sons mod EUIPO — Carpathian Springs (AQUA CARPatica) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om det tredimensionale EU-varemærke AQUA CARPatica – det ældre tredimensionale EU-varemærke og nationale varemærke VODAVODA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	20
2021/C 252/27	Sag T-638/19: Rettens dom af 12. maj 2021 — Sun Stars & Sons mod EUIPO — Valvis Holding (AC AQUA AC) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om det tredimensionale EU-varemærke AC AQUA AC – de ældre tredimensionale EU- og nationale varemærker VODAVODA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	20
2021/C 252/28	Sag T-70/20: Rettens dom af 12. maj 2021 — Metamorfoza mod EUIPO — Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket MUSEUM OF ILLUSIONS – det ældre EU-figurmærke MUSEUM OF ILLUSIONS – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 95 i forordning 2017/1001]	21
2021/C 252/29	Sag T-167/20: Rettens dom af 12. maj 2021 — Tornado Boats International mod EUIPO — Haygreen (TORNADO) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket TORNADO – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	22
2021/C 252/30	Sag T-178/20: Rettens dom af 12. maj 2021 — Bavaria Weed mod EUIPO (BavariaWeed) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket BavariaWeed – absolut registreringshindring – varemærke, som strider mod den offentlige orden – artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001]	22
2021/C 252/31	Sag T-274/19: Rettens kendelse af 8. april 2021 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES) (EU-varemærker – annullationssag – erklæring om afkald på det anfægtede varemærke – ufornødent at træffe afgørelse)	23

2021/C 252/32	Sag T-358/19: Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Groupe Canal + mod Kommissionen (Konkurrence – karteller – TV-distribution – afgørelse, hvorved tilsagn gøres bindende – tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt – uforholdende at træffe afgørelse)	23
2021/C 252/33	Sag T-822/19: Rettens kendelse af 4. maj 2021 — Asoliva og Anierac mod Kommissionen (Annullationsøgsmål – landbrug – klassifikation i en af de tre kategorier af jomfruolie – gennemførelsesforanstaltninger – ikke individuelt berørt – afvisning)	24
2021/C 252/34	Sag T-472/20 og T-472/20 AJ II: Rettens kendelse af 26. april 2021 — Jouvin mod Kommissionen (Annullationsøgsmål – konkurrence – karteller – markedet for afhentning, sporing og distribution af pakker – afgørelse om afvisning af en klage – åbenbart, at sagen er ugrundet – ansøgning om retshjælp, som indgives efter et sagsanlæg)	25
2021/C 252/35	Sag T-714/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 5. maj 2021 — Ovsyannikov mod Rådet (Særlige rettergangsformer – den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	25
2021/C 252/36	Sag T-161/21: Sag anlagt den 25. marts 2021 — McCord mod Kommissionen	26
2021/C 252/37	Sag T-227/21: Sag anlagt den 28. april 2021 — Illumina mod Kommissionen	27
2021/C 252/38	Sag T-237/21: Sag anlagt den 4. maj 2021 — Fidelity National Information Services mod EUIPO — IFIS (FIS)	29
2021/C 252/39	Sag T-245/21: Sag anlagt den 5. maj 2021 — Varabei mod Rådet	29
2021/C 252/40	Sag T-248/21: Sag anlagt den 7. maj 2021 — Fibrecycle mod EUIPO (BACK-2-NATURE)	30
2021/C 252/41	Sag T-253/21: Sag anlagt den 11. maj 2021 — Aquino mod Parlamentet	31
2021/C 252/42	Sag T-254/21: Sag anlagt den 10. maj 2021 — Armadora Parleros mod Kommissionen	31
2021/C 252/43	Sag T-257/21: Sag anlagt den 14. maj 2021 — Basaglia mod Kommissionen	32
2021/C 252/44	Sag T-259/21: Sag anlagt den 17. maj 2021 — Neolith Distribution mod EUIPO (Formen på et ornamentalt mønster)	33
2021/C 252/45	Sag T-268/21: Sag anlagt den 18. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen	34
2021/C 252/46	Sag T-149/14: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Anastasiou mod Kommissionen og ECB	34
2021/C 252/47	Sag T-150/14: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Pavlides mod Kommissionen og ECB	35
2021/C 252/48	Sag T-151/14: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Vassiliou mod Kommissionen og ECB	35
2021/C 252/49	Sag T-152/14: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Medilab mod Kommissionen og ECB	35
2021/C 252/50	Sag T-514/16: Rettens kendelse af 28. april 2021 — Tsilikas mod Kommissionen	35
2021/C 252/51	Sag T-534/16: Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Tsilikas mod Kommissionen	36
2021/C 252/52	Sag T-537/16: Rettens kendelse af 30. april 2021 — Aycinena m.fl. mod Kommissionen	36

2021/C 252/53	Sag T-541/16: Rettens kendelse af 27. april 2021 — Guillen Lazo mod Parlamentet	36
2021/C 252/54	Sag T-547/16: Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Miranda Garcia mod Den Europæiske Unions Domstol	36
2021/C 252/55	Sag T-147/18: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — APG Intercon m.fl. mod Rådet m.fl.	37
2021/C 252/56	Sag T-179/18: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Scordis, Papapetrou & Co m.fl. mod Rådet m.fl.	37
2021/C 252/57	Sag T-188/18: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Papaconstantinou m.fl. mod Rådet m.fl.	37
2021/C 252/58	Sag T-196/18: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Vital Capital Investments m.fl. mod Rådet m. fl.	37
2021/C 252/59	Sag T-197/18: Rettens kendelse af 12. maj 2021 — JV Voscf m.fl. mod Rådet m.fl.	38
2021/C 252/60	Sag T-208/18: Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Nessim Daoud m.fl. mod Rådet m.fl.	38
2021/C 252/61	Sag T-702/19: Rettens kendelse af 20. april 2021 — Compass Overseas Holdings m.fl. mod Kommissionen	38
2021/C 252/62	Sag T-139/20: Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen	38
2021/C 252/63	Sag T-140/20: Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen	39
2021/C 252/64	Sag T-141/20: Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen	39
2021/C 252/65	Sag T-142/20: Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen	39
2021/C 252/66	Sag T-260/20: Rettens kendelse af 11. maj 2021 — Da Silva Carreira mod Kommissionen	39
2021/C 252/67	Sag T-66/21: Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Precisis mod EUIPO — Easee (EASEE)	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 252/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 242 af 21.6.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 228 af 14.6.2021

EUT C 217 af 7.6.2021

EUT C 206 af 31.5.2021

EUT C 189 af 17.5.2021

EUT C 182 af 10.5.2021

EUT C 180 af 10.5.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 29. oktober 2018 — straffesag mod X

(Sag C-690/18)

(2021/C 252/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Parter i hovedsagen

X

Procesdeltagere: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og AS m. fl.

Ved kendelse af 6. maj 2021 fastslog Domstolen (Syvende Afdeling):

- 1) Artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer⁽¹⁾, skal fortolkes således, at en software, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som påvirker denne, er en »anordning« i denne bestemmelses forstand, når den påvirker emissionsbegrænsningssystemets drift og reducerer dets effektivitet.
- 2) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at begrebet »emissionsbegrænsningssystem« i denne bestemmelses forstand omfatter såvel de teknologier og den såkaldte strategi for »efterbehandling af udstødningsgas«, som reducerer emissionerne nedstrøms, dvs. efter dannelsen, som de teknologier og strategier, der — som udstødningsrecirkulationssystemet — reducerer emissionerne opstrøms, dvs. ved dannelsen.
- 3) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i denne forordning foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at forbedre emissionsbegrænsningssystemets ydeevne og herved opnå godkendelse af køretøjet, er en »manipulationsanordning« i denne bestemmelses forstand, selv om en sådan forbedring også kan iagttages i konkrete tilfælde ved normal brug af køretøjet.
- 4) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning som den i hovedsagen omhandlede, der under godkendelsesprocedurer systematisk forbedrer køretøjets emissionsbegrænsningssystemets ydeevne med henblik på at overholde de emissionsgrænser, der er fastsat i denne forordning, og herved opnå godkendelse af disse køretøjer, ikke kan være omfattet af den i denne forordning fastsatte undtagelse fra forbuddet mod sådanne anordninger, der vedrører beskyttelse af motoren mod beskadigelse eller havari og sikring af køretøjets driftssikkerhed, selv om denne anordning bidrager til at forebygge ældning og tilsodning af motoren.

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 29. oktober 2018 — straffesag mod Y

(Sag C-691/18)

(2021/C 252/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Parter i hovedsagen

Y

Procesdeltagere: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir)

Ved kendelse af 6. maj 2021 fastslog Domstolen (Syvende Afdeling):

- 1) Artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽¹⁾, skal fortolkes således, at en software, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som påvirker denne, er en »anordning« i denne bestemmelses forstand, når den påvirker emissionsbegrænsningssystemets drift og reducerer dets effektivitet.
- 2) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at begrebet »emissionsbegrænsningssystem« i denne bestemmelses forstand omfatter såvel de teknologier og den såkaldte strategi for »efterbehandling af udstødningsgas«, som reducerer emissionerne nedstrøms, dvs. efter dannelsen, som de teknologier og strategier, der — som udstødningsrecirkulationssystemet — reducerer emissionerne opstrøms, dvs. ved dannelsen.
- 3) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i denne forordning foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at forbedre emissionsbegrænsningssystemets ydeevne og herved opnå godkendelse af køretøjet, er en »manipulationsanordning« i denne bestemmelses forstand, selv om en sådan forbedring også kan iagttages i konkrete tilfælde ved normal brug af køretøjet.
- 4) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning som den i hovedsagen omhandlede, der under godkendelsesprocedurer systematisk forbedrer køretøjets emissionsbegrænsningssystemets ydeevne med henblik på at overholde de emissionsgrænser, der er fastsat i denne forordning, og herved opnå godkendelse af disse køretøjer, ikke kan være omfattet af den i denne forordning fastsatte undtagelse fra forbuddet mod sådanne anordninger, der vedrører beskyttelse af motoren mod beskadigelse eller havari og sikring af køretøjets driftssikkerhed, selv om denne anordning bidrager til at forebygge ældning og tilsodning af motoren.

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) den 29. oktober 2018 — straffesag mod Z

(Sag C-692/18)

(2021/C 252/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Parter i hovedsagen

Z

Procesdeltagere: DV, IA, ATPIC, EW m.fl., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ m.fl. og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir)

Ved kendelse af 6. maj 2021 fastslog Domstolen (Syvende Afdeling):

- 1) Artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽¹⁾, skal fortolkes således, at en software, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som påvirker denne, er en »anordning« i denne bestemmelses forstand, når den påvirker emissionsbegrænsningssystemets drift og reducerer dets effektivitet.
- 2) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at begrebet »emissionsbegrænsningssystem« i denne bestemmelses forstand omfatter såvel de teknologier og den såkaldte strategi for »efterbehandling af udstødningsgas«, som reducerer emissionerne nedstrøms, dvs. efter dannelsen, som de teknologier og strategier, der — som udstødningsrecirkulationssystemet — reducerer emissionerne opstrøms, dvs. ved dannelsen.
- 3) Artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i denne forordning foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at forbedre emissionsbegrænsningssystemets ydeevne og herved opnå godkendelse af køretøjet, er en »manipulationsanordning« i denne bestemmelses forstand, selv om en sådan forbedring også kan iagttages i konkrete tilfælde ved normal brug af køretøjet.
- 4) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning som den i hovedsagen omhandlede, der under godkendelsesprocedurer systematisk forbedrer køretøjets emissionsbegrænsningssystemets ydeevne med henblik på at overholde de emissionsgrænser, der er fastsat i denne forordning, og herved opnå godkendelse af disse køretøjer, ikke kan være omfattet af den i denne forordning fastsatte undtagelse fra forbuddet mod sådanne anordninger, der vedrører beskyttelse af motoren mod beskadigelse eller havari og sikring af køretøjets driftssikkerhed, selv om denne anordning bidrager til at forebygge ældning og tilsodning af motoren.

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

Appel iværksat den 10. september 2020 af Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. juli 2020 i sag T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mod ECB og Banco de Portugal

(Sag C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellanter: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo og Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (ved advokato M. Ribeiro)

De øvrige parter i appelsagen: Den Europæiske Centralbank og Banco de Portugal

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 5. maj 2021 afvist appellen, idet det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Spanien) den 6. oktober 2020 — Banco de Santander S.A. mod YC

(Sag C-503/20)

(2021/C 252/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Parter i hovedsagen

Appellant: Banco de Santander S.A.

Indstævnt: YC

Ved kendelse af 25. marts 2021 har Domstolen (Sjette Afdeling) afvist det første spørgsmål og besvaret det andet spørgsmål med, at Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 90/88/EØF af 22. februar 1990 ⁽²⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽³⁾ skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som fortolket i national retspraksis, som fastsætter en begrænsning for de årlige omkostninger i procent, som en forbruger kan pålægges i en forbrugerkreditaftale, med henblik på at bekæmpe åger, med forbehold for at denne lovgivning ikke er i strid med de ved disse direktiver harmoniserede bestemmelser, hvilket navnlig vedrører oplysningspligten.

⁽¹⁾ EFT L 42, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 61, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 133, s. 66.

Appel iværksat den 22. oktober 2020 af Hochmann Marketing GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 23. januar 2020 i sag T-807/19, Hochmann Marketing GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Hochmann Marketing GmbH (ved Rechtsanwalt J. Jennings)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 6. maj 2021 afvist appellen, idet det var åbenbart, at den skulle afvises, og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Spanien) den 15. december 2020 — Administración General del Estado mod Ayuntamiento de Les Cabanyes

(Sag C-679/20)

(2021/C 252/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Administración General del Estado

Sagsøgt: Ayuntamiento de Les Cabanyes

Ved kendelse af 6. maj 2021 har Domstolen (Niende Afdeling) fastslået, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål, som Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (forvaltningsdomstol nr. 17 i Barcelona, Spanien) har forelagt.

Appel iværksat den 18. januar 2021 af Tinnus Enterprises LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. november 2020 i sag T-574/19 — Tinnus Enterprises mod EUIPO

(Sag C-29/21 P)

(2021/C 252/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tinnus Enterprises LLC (ved advokaten A. Odle og R. Palijama)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. maj 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Tinnus Enterprises LLC bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 1. februar 2021 af Embutidos Monells, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 2. december 2020 i sag T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo mod EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMMM)

(Sag C-59/21 P)

(2021/C 252/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Embutidos Monells, SA (ved abogados L. Broschat García og L. Polo Flores)

De andre parter i appelsagen: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, SAU og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 18. maj 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at Embutidos Monells, SA bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. februar 2021 af BSH Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 2. december 2020 i sag T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: BSH Hausgeräte GmbH (ved Rechtsanwalt S. Biagosch)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 12. maj 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 15. februar 2021 af easyCosmetic Swiss GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Enedommer) den 9. december 2020 i sag T-858/19 — easyCosmetic Swiss GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: easyCosmetic Swiss GmbH (ved Rechtsanwalt D. Terheggen og Rechtsanwältin S.E. Sullivan)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 20. maj 2021 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona (Spanien) den 11. marts 2021 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH

(Sag C-163/21)

(2021/C 252/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AD m.fl.

Sagsøgte: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret ⁽¹⁾ fortolkes således, at fremlæggelsen af relevante beviser alene henviser til dokumenter, som er i den sagsøgte eller tredjemands besiddelse, og som er forud eksisterende, eller omfatter artikel 5, stk. 1, derimod ligeledes en mulighed for fremlæggelse af dokumenter, som den part, hvortil anmodningen om informationer er rettet, skal oprette *ex novo* ved aggregering eller klassifikation af informationer, viden eller oplysninger, som vedkommende er i besiddelse af?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 349, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23. marts 2021 — Nokia Technologies Oy mod Daimler AG

(Sag C-182/21)

(2021/C 252/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nokia Technologies Oy

Sagsøgt: Daimler AG

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z.o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (tidligere Peiker acoustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V. og Sierra Wireless S.A.

Præjudicielle spørgsmål

A Gælder der en forpligtelse til prioriteret licensering af leverandører?

1. Kan en virksomhed på et efterfølgende omsætningstrin i forbindelse med et patentkrænkelssøgsmål med påstand om undladelse af patentkrænkelsen anlagt af indehaveren af et patent, der er essentielt for en standard fastsat af et standardiseringsorgan (SEP), idet indehaveren har indgået en uigenkaldelig forpligtelse over for dette organ til at indrømme tredjeparter licens på FRAND-vilkår, gøre gældende, at der foreligger misbrug af en dominerende stilling som omhandlet i artikel 102 TEUF, hvis den standard, for hvilken det omtvistede patent er essentielt, eller dele heraf, allerede implementeres i et forprodukt, som sagsøgte anvender, idet patentindehaveren nægter at indrømme de leverandører af dette forprodukt, som er villige til at tage licens, en egen ubegrænset licens til alle patentretligt relevante anvendelsesformer på FRAND-vilkår for produkter, der implementerer standarden?
 - a) Gælder dette navnlig, når det er i overensstemmelse med skik og brug i den pågældende branche, som distributøren af slutproduktet tilhører, at retstilstanden vedrørende intellektuel ejendomsret for de patenter, som leverandørkomponenten anvender, afklares ved, at leverandørerne tager licens?
 - b) Gælder der en ret til prioriteret licensering over for leverandørerne på *alle* trin i leverandørkæden eller kun over for den leverandør, der går umiddelbart forud for distributøren af slutproduktet i sidste led af værdikæden? Er det afgørende også i denne henseende forretningsmæssig skik og brug?

2. Indebærer det kartelretlige forbud mod misbrug, at leverandøren skal indrømmes en egen ubegrænset licens til alle patentretligt relevante anvendelsesformer på FRAND-vilkår for produkter, der implementerer standarden, i den forstand, at slutdistributørerne (og eventuelt de forudgående aftagere) ikke længere behøver at modtage en egen separat licens fra SEP-indehaveren for at undgå en patentkrænkelse, når den pågældende leverandørkomponent anvendes i overensstemmelse med det formål, som den er bestemt til?
3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Fastsætter artikel 102 TEUF særlige kvalitative, kvantitative og/eller øvrige krav til de kriterier, hvorefter indehaveren af et standardessentielt patent beslutter, mod hvilke potentielle patentkrænkere på forskellige niveauer i den samme produktions- og værdikæde vedkommende anlægger et patentkrænkelsessøgsmål med påstand om unkladelse af patentkrænkelsen?

B. Konkretisering af de krav, der følger af Domstolens afgørelse i sagen Huawei mod ZTE ⁽¹⁾:

1. Er der, uanset om de handlingsforpligtelser, som gensidigt påhviler SEP-indehaveren og SEP-brugeren (meddelelse om krænkelse, anmodning om licensering, FRAND-licenstilbud; licenstilbud til den leverandør, der har ret til prioriteret licensering), skal opfyldes *inden retssagens indledning*, mulighed for, at adfærdsforpligtelser, som er blevet tilsidesat inden retssagens indledning, kan opfyldes efterfølgende i løbet af en retssag, uden at rettigheder går tabt?
2. Kan det kun lægges til grund, at patentbrugeren har indgivet en anmodning om licensering, som skal tages i betragtning, hvis det fremgår klart og entydigt af en omfattende vurdering af alle ledsagende omstændigheder, at SEP-brugeren er villig og parat til at indgå en licensaftale med SEP-indehaveren på FRAND-vilkår, uanset udformningen af disse FRAND-vilkår (som slet ikke kan forudses endnu, idet licenstilbuddet ikke er formuleret på dette tidspunkt)?
 - a) Tilkendegiver en krænker, som i flere måneder unklader at svare efter at være blevet meddelt, at der foreligger en krænkelse, hermed under normale forhold, at den pågældende ikke er interesseret i at tage licens, således at der ikke foreligger nogen anmodning om licens — selv om en sådan er blevet formuleret verbalt — med den konsekvens, at SEP-indehaveren skal gives medhold i sit søgsmål med påstand om unkladelse af patentkrænkelsen?
 - b) Kan det slutes af licensvilkår, som SEP-brugeren har foreslået ved et modtilbud, at der ikke foreligger nogen anmodning om licens med den konsekvens, at SEP-indehaveren herefter skal gives medhold i sit søgsmål med påstand om unkladelse af patentkrænkelsen uden forudgående undersøgelse af, om SEP-indehaverens eget licenstilbud (som gik forud for SEP-brugerens modtilbud) overhovedet opfylder FRAND-vilkårene?
 - c) Er en sådan slutning i hvert fald udelukket, hvis det hverken er åbenbart eller afklaret af den højeste retsinstans, at de licensbetingelser i modtilbuddet, hvoraf det skal slutes, at der ikke foreligger nogen anmodning om licens, ikke er forenelige med FRAND-vilkårene?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Sag anlagt den 1. april 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-204/21)

(2021/C 252/15)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P.J.O. Van Nuffel og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, set i lyset af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende EMRK's artikel 6, stk. 1, og i henhold til artikel 267 TEUF og princippet om EU-retten forrang, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 42a, stk. 1 og 2, og artikel 55, stk. 4, i ustawa — Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov om de almindelige domstoles organisation, herefter »lov om de almindelige domstoles organisation«), artikel 26, stk. 3, og artikel 29, stk. 2 og 3, i ustawa o Sądzie Najwyższym (lov om den øverste domstol) og artikel 5, stk. 1a og 1b, i ustawa o sądach administracyjnych (lov om forvaltningsdomstole), i den affattelse, der følger af ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (lov af 20.12.2019 om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation, lov om den øverste domstol og visse andre love, herefter »ændringsloven«) samt ændringslovens artikel 8, hvorefter det er forbudt for alle nationale retter at efterprøve, om de EU-retlige krav vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er opfyldt.
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og i henhold til artikel 267 TEUF og princippet om EU-retten forrang, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 26, stk. 2 og 4-6, og artikel 82, stk. 2-5, i lov om den øverste domstol, i den affattelse, der følger af ændringsloven, og ændringslovens artikel 10, hvorved Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager) ved den øverste domstol tillægges enekompetence til at efterprøve klagepunkter og retlige spørgsmål vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en domstol eller dommer er uafhængig.
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og i henhold til artikel 267 TEUF, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 107, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om de almindelige domstoles organisation, og artikel 72, stk. 1, punkt 1-3, i lov om den øverste domstol, i den affattelse, der følger af ændringsloven, hvorefter efterprøvelsen af, om de EU-retlige krav vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er opfyldt, kan kvalificeres som en disciplinærforsøelse.
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, idet den har givet Izba Dyscyplinarna (disciplinærafdelingen) ved den øverste domstol, hvis uafhængighed og upartiskhed ikke er sikret, beføjelse til at træffe afgørelse i sager, der har en direkte indvirkning på dommeres og hjælpedommeres stilling og embedsudøvelse (f.eks. anmodninger om indledning af en straffesag mod dommere og hjælpedommere eller begæringer om anholdelse af sidstnævnte, arbejdsretlige sager og sager på området for socialsikring vedrørende dommerne ved den øverste domstol samt sager om pensionering af dommere ved den øverste domstol).
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat retten til respekt for privatliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, der er sikret ved artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, litra c), og e), artikel 6, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 88a i lov om de almindelige domstoles organisation, artikel 45, stk. 3, i lov om den øverste domstol, og artikel 8, stk. 2, i lov om forvaltningsdomstole, i den affattelse, der følger af ændringsloven.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Henset til omstændighederne omkring oprettelsen og sammensætningen af disciplinærafdelingen ved den øverste domstol samt de beføjelser, som den er tillagt, er denne afdeling ikke en judiciel myndighed, der har kendetegnene for en uafhængig domstol som omhandlet i artikel 19, stk. 1, TEU og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Opretholdelsen af dens kompetence i sager om andre nationale dommere vedrørende dommernes stilling og betingelserne for udøvelsen af dommerembedet tilsidesætter deres uafhængighed og artikel 19, stk. 1, TEU.

Ændringslovens bestemmelser, der forhindrer de polske dommere i — i dommerkollegier, der træffer afgørelse i EU-retlige sager — at efterprøve overholdelsen af kravene vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov som omhandlet i artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesætter disse sidstnævnte bestemmelser og skader den mekanisme for præjudicielle spørgsmål, der er blevet indført ved artikel 267 TEUF. Ifølge Domstolens praksis er de nationale domstole nemlig forpligtet til at sikre, at sager, hvori der er tale om en borgers rettigheder, som denne afleder af EU-retten, skal efterprøves af en uafhængig, upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov. Det forhold, at en sådan efterprøvelse karakteriseres som en disciplinærforsøelse, tilsidesætter ligeledes EU-retten. Enhver national domstol skal, når denne anvender EU-retten, have mulighed for at egen drift eller efter anmodning fra en part at vurdere, om sager vedrørende EU-retten efterprøves af en uafhængig domstol som omhandlet i EU-retten, uden at de pågældende dommere risikerer at blive genstand for en disciplinærsag. Den omstændighed, at afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager ved den øverste domstol er blevet tillagt enekompetencen til at træffe afgørelse i sager, hvor der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at en dommer skal vige sit sæde i en bestemt sag, eller til at udpege et kompetent dommerkollegium, støttet på et klagepunkt om, at dommeren eller kollegiet ikke er uafhængig — forhindrer de andre dommere i at opfylde de ovennævnte forpligtelser og at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af dette EU-retlige krav. Ifølge Domstolens praksis har enhver national domstol derimod beføjelse til at forelægge et præjudicielt spørgsmål i medfør af artikel 267 TEUF, og de domstole, hvis afgørelser ikke kan appelleres, er forpligtede til at gøre det, hvis der er fortolkningstvivl.

Det forhold, at enhver dommer er forpligtet til, inden for 30 dage efter at den pågældende er blevet udnævnt til dommer, i Biuletyn Informacji Publicznej (bulletin for offentlige oplysninger) at give oplysninger om sit medlemskab af en forening eller et forbund, om funktioner, som denne udøver i almennyttige stiftelser, samt om sit medlemskab af et politisk parti inden udnævnelsen til dommer, tilsidesætter en dommers grundlæggende ret til privatliv og til beskyttelse af personoplysninger samt bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR).

(¹) EUT 2016, L 119, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31. marts 2021 — straffesag mod V.S.

(Sag C-205/21)

(2021/C 252/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien)

Anmodende myndighed:

Ministerstvo na vateshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost

Sigtet:

V.S.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gennemføres artikel 10 i direktiv 2016/680 (¹) korrekt, idet der i den nationale lov — artikel 25, stk. 3, og artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vateshnite raboti [lov om indenrigsministeriet] — henvises til den lignende bestemmelse i artikel 9 i forordning 2016/679 (²)?
- 2) Er betingelsen i artikel 10, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 52 og artikel 3 og 8, om, at en begrænsning i den personlige integritet og i beskyttelsen af personoplysninger skal være hjemlet i lovgivning, opfyldt, når der findes indbyrdes modstridende nationale retsforrifter vedrørende behandlingen af genetiske og biometriske data med henblik på politimæssig registrering?

- 3) Er en national lov — artikel 68, stk. 4, i lov om indenrigsministeriet — hvorefter retten er forpligtet til at træffe afgørelse om obligatorisk indsamling af personoplysninger (optagelse af kartoteksfotografier og fingeraftryk, prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil), når en person, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, nægter at medvirke frivilligt til indsamlingen af disse personoplysninger, uden at retten kan vurdere, om der er væsentlig grund til at tro, at personen har begået den strafbare handling, som vedkommende er sigtet for, forenelig med artikel 6, litra a), i direktiv 2016/680, sammenholdt med chartrets artikel 48?
- 4) Er en national lov — artikel 68, stk. 1-3, i lov om indenrigsministeriet — hvorefter optagelse af kartoteksfotografier og fingeraftryk og prøvetagning med henblik på at lave en DNA-profil skal foretages for alle personer, som er sigtet for at have begået en forsætlig strafbar handling, forenelig med artikel 10, artikel 4, stk. 1, litra a) og c), og artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2016/680?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT 2016, L 119, s. 89).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1. april 2021 — Autoridade Tributária e Aduaneira mod DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Sag C-218/21)

(2021/C 252/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sagsøgt: DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en anvendelse af punkt 2.27 i liste I i bilaget til momsloven, hvorefter dette punkt omfatter reparation og vedligeholdelse af elevatorer, som udføres af den virksomhed, som de [neden]for sammenfattede faktiske omstændigheder omhandler, og som indebærer anvendelse af den nedsatte momssats, forenelig med EU-retten, navnlig med bilag IV til [sjette] momsdirektiv (¹)?
- 2) Er en anvendelse af den pågældende bestemmelse i momsloven, som desuden tager hensyn til andre bestemmelser i national ret — artikel 1207, artikel 204, stk. 1, litra e), og stk. 3, og artikel 1421, stk. 2, litra b), i den civile lovbog (bestemmelser, der omhandler begreberne arbejdskontrakt og fast ejendom samt formodningen om, at en elevator er en fælles del af fællesejede bygninger — forenelig med [EU-retten], navnlig med bilag IV til [sjette] momsdirektiv?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 29. marts 2021 — VX mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-224/21)

(2021/C 252/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VX

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 63 TEUF, sammenholdt med artikel 65, stk. 1, TEUF, fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats ordning for direkte beskatning af fysiske personers indkomst, som for så vidt angår ikke-hjemmehørende personer og kapitalgevinster opnået ved salg af fast ejendom beliggende i den pågældende medlemsstat, giver de pågældende valget mellem to retlige ordninger, hvori der i den ene i) anvendes en bestemt fast sats på 28 % på alle indtægter, der stammer fra kapitalgevinster (tax base), beregnet i overensstemmelse med de generelle regler for fastsættelse (kvantificering, quantum) af en sådan indtjening, mens der i den anden ii) gælder en ordning for så vidt angår hjemmehørende personer, i henhold til hvilken — når først fortjenesten fra kursgevinster er beregnet i henhold til de samme generelle regler — kun halvdelen af disse gevinster (50 %) medregnes (tax base), og der — obligatorisk — fortsættes med at sammenlægge (ved at øge, tilføje) disse gevinster (50 % af kapitalgevinsten) med den øvrige indkomst, der er opnået af skatteyderen på globalt plan i det pågældende år med henblik på at bestemme den skattesats, der gælder for de samlede indtægter af denne karakter i henhold til den almindeligt gældende skala for hjemmehørende skatteydere (en progressiv skattesatsskala fra 14,5 % til 48 %, som kan øges med en maksimal sats på 5 % i tilfælde af, at den samlede indkomst overstiger visse tærskelværdier), en beskatningstype der for ikke-hjemmehørende personer kun finder anvendelse på denne nævnte indkomst, det vil sige, for kapitalgevinster for fast ejendom, som vil blive medtaget med 50 % (mens skattesatsen beregnet på denne måde for så vidt angår hjemmehørende personer vil blive anvendt på både disse indkomster og på alle andre opnåede i det pågældende år)?

Det bemærkes, at den ikke-hjemmehørende person skal vælge mellem den ene eller den anden af de mulige ordninger i selvangivelsen, som den pågældende under alle omstændigheder er forpligtet til at indgive i medlemsstaten (Portugal), uanset om den skattepligtige vælger at blive beskattet efter den almindelige ordning for ikke-hjemmehørende personer (som anført i nr. i) ovenfor), eller at blive beskattet i henhold til den ordning, der gælder for hjemmehørende personer (jf. nr. ii) ovenfor), hvor den skattepligtige skal afkrydse én af disse to muligheder. Endvidere bemærkes, at forpligtelsen til at indgive selvangivelse for ikke-hjemmehørende personer (indgivelse af selvangivelse, model 3) allerede bestod før vedtagelsen af den lovændring, hvorved muligheden for at vælge at være omfattet af den ordning, der finder anvendelse på hjemmehørende personer, blev tilføjet den officielle model for denne angivelse.

Det bemærkes, at når den ikke-hjemmehørende person vælger at blive beskattet i henhold til den ordning, der finder anvendelse på hjemmehørende personer, skal vedkommende (i samme angivelse) angive den samlede indkomst, som den skattepligtige har oppebåret i hele verden i det pågældende år.

- 2) Skal artikel 63 TEUF, sammenholdt med artikel 65, stk. 1, TEUF, fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats ordning for direkte beskatning af fysiske personers indkomst, hvor der i tilfælde a) for hjemmehørende personer sker en obligatorisk sammenlægning af kapitalgevinsten ved indtægter ved salg af fast ejendom, reduceret med 50 % (tax base), til enhver anden indkomst, som den skattepligtige har erhvervet samme år på globalt plan (uden mulighed for opting out), hvorved den samlede årlige indkomst for hjemmehørende personer fastsættes, og hvor der anvendes progressive skattesatser, der er angivet i den generelle skala (efter personlige fradrag og nedsættelser), mens der i tilfælde b) anvendes en specifik fast sats for beskatning af den samlede fortjeneste fra kursgevinster (tax base) for ikke-hjemmehørende personer (efter at værdien af de nævnte gevinster er fastsat efter de samme regler, som gælder for hjemmehørende)?

Det bemærkes, at i tilfælde a) er de progressive skattesatser på mellem 14,5 % og 48 %, idet den maksimale marginalsats kan forhøjes med højst 5 %, hvis den samlede indkomst overstiger en vis tærskel, mens den specifikke sats i tilfælde b) er lig med 28 %.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 21. april 2021 — SIA Piltenes meži mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-251/21)

(2021/C 252/19)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og kassationsappellant: SIA Piltenes meži

Kassationsindstævnt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er betalinger for mikrohabitater, der er oprettet i et skovområde med henblik på gennemførelsen af formålene med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, omfattet af anvendelsesområdet for artikel 30, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013⁽¹⁾ af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005?
- 2) Er tildeling af kompensation for mikrohabitater, der er oprettet med henblik på gennemførelsen af formålene med Rådets direktiv 2009/147/EF⁽²⁾ af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, omfattet af de begrænsninger, som Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014⁽³⁾ af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter fastsætter for betalinger til kriseramte virksomheder?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 347, s. 487.

⁽²⁾ EUT 2009, L 20, s. 7.

⁽³⁾ EUT 2014, L 193, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okrazhen sad Vidin (Bulgarien) den 23. april 2021 — Corporate Commercial Bank AD in Insolvenz mod Elit Petrol AD

(Sag C-260/21)

(2021/C 252/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad Vidin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corporate Commercial Bank AD in Insolvenz

Sagsøgt: Elit Petrol AD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 63 TEUF, som regulerer den frie bevægelighed for kapital og betalinger, fortolkes således, at den omfatter en fremsættelse af modregningserklæring over for et pengeinstitut, når et handelselskab, som er debitor i banken, opfylder sine forpligtelser for så vidt angår modregning med fordringer i banken, som er gensidige, af samme størrelse, opgjorte og forfaldne til betaling?
- 2) Skal artikel 63 TEUF fortolkes således, at en ændring af betingelserne for gyldigheden af allerede fremsatte modregningserklæringer i forholdet mellem et handelselskab og et pengeinstitut, der på grundlag af nye betingelser, som gælder med tilbagevirkende kraft, annullerer de allerede fremsatte modregningserklæringer, udgør en restriktion som omhandlet i artikel 63, stk. 1, TEUF, når den medfører en begrænsning af muligheden for at opfylde forpligtelser i relation til andre selskaber, i hvis kapital personer i andre EU-medlemsstater har aktier, anparter eller obligationer?
- 3) Skal artikel 63 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, med hvilken betingelserne for gyldigheden af allerede fremsatte modregningserklæringer i forholdet mellem et handelselskab og et pengeinstitut ændres med tilbagevirkende kraft, og med hvilken allerede fremsatte modregningserklæringer annulleres på grundlag af nye betingelser, som anvendes med tilbagevirkende kraft på allerede gennemførte modregninger?
- 4) Skal artikel 4, stk. 2, litra a), TEUF samt artikel 26 TEUF, 27 TEUF, 114 TEUF og 115 TEUF, som regulerer Den Europæiske Unions indre marked, fortolkes således, at de heller ikke i tilfælde, i hvilke der kun er tale om retsforhold mellem retssubjekter med samme nationalitet, som dermed kan klassificeres som nationale retsforhold uden direkte forbindelse til Den Europæiske Unions indre marked, er til hinder for en national lovgivning, med hvilken betingelserne for gyldigheden af allerede gyldigt fremsatte modregningserklæringer i forholdet mellem et handelselskab og et pengeinstitut i en medlemsstat ændres med tilbagevirkende kraft, idet de allerede fremsatte modregningserklæringer annulleres på grundlag af nye betingelser, som anvendes med tilbagevirkende kraft på allerede gennemførte modregninger?
- 5) Skal artikel 2 TEU sammenholdt med artikel 19, stk. 1, TEU samt artikel 47, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de ikke er til hinder for vedtagelsen af en national lovgivning, som ændrer betingelserne for en gyldig fremsættelse af modregningserklæringer over for et pengeinstitut, idet den udtrykkeligt giver de nye betingelser tilbagevirkende kraft og annullerer modregninger, som gyldigt er foretaget på et tidligere tidspunkt, samtidig med, at pengeinstituttet er under insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat, og der verserer retssager, i hvilke modregninger, som er gennemført mod pengeinstituttet, og for hvilke der på tidspunktet for gennemførelsen gjaldt andre retlige betingelser, påstås annulleret?
- 6) Skal retssikkerhedsprincippet som generelt EU-retligt princip fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, som ændrer betingelserne for gyldig fremsættelse af modregningserklæringer over for et pengeinstitut, idet den udtrykkeligt giver de nye betingelser tilbagevirkende kraft og annullerer modregninger, som gyldigt er foretaget på et tidligere tidspunkt, samtidig med, at pengeinstituttet er under insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat, og der verserer retssager, i hvilke modregninger, som er gennemført mod pengeinstituttet, og for hvilke der på tidspunktet for gennemførelsen gjaldt andre retlige betingelser, påstås annulleret?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 23. april 2021 — A mod B**(Sag C-262/21)**

(2021/C 252/21)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: B

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, nr. 11), om ulovlig fjernelse af et barn i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (herefter »Bruxelles IIa-forordningen«) fortolkes således, at bestemmelsen omfatter en situation, hvor en af forældrene uden den anden forælders samtykke fjerner barnet fra dets bopælsstat og bringer det til en anden medlemsstat, som ifølge en afgørelse om overførsel truffet af en myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽²⁾ (herefter »Dublin III-forordningen«) er den ansvarlige medlemsstat?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 2, nr. 11), i Bruxelles IIa-forordningen om ulovlig tilbageholdelse da fortolkes således, at bestemmelsen omfatter en situation, hvor en ret i barnets bopælsstat har annulleret en myndigheds afgørelse om at overføre behandlingen af sagen, men hvor det barn, som skal tilbagegives, ikke længere har en gyldig opholdstilladelse i sin bopælsstat eller ret til indrejse eller ophold i den pågældende stat?
- 3) Såfremt Bruxelles IIa-forordningen, henset til besvarelsen af det første eller det andet spørgsmål, skal fortolkes således, at der er tale om ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af barnet, og barnet derfor skal sendes tilbage til sin bopælsstat, skal artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980 da fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at barnet tilbagegives,
 - i) enten med den begrundelse, at der som omhandlet i denne bestemmelse er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen af et spædbarn, som moderen personligt har taget sig af — hvis det tilbagegives alene — vil udsætte barnet for fysisk eller psykisk skade eller på anden måde sætte barnet i en situation, som det ikke bør tåle, eller
 - ii) med den begrundelse, at barnet i sin bopælsstat vil blive overtaget og anbragt på et modtagelseshjem, enten alene eller sammen med sin mor, hvilket tyder på, at der som omhandlet i denne bestemmelse er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen af barnet vil udsætte barnet for fysisk eller psykisk skade eller på anden måde sætte barnet i en situation, som det ikke bør tåle, eller
 - iii) med den begrundelse, at barnet uden en gyldig opholdstilladelse vil blive sat i en situation, som det ikke bør tåle, som omhandlet i denne bestemmelse?
- 4) Såfremt det, henset til besvarelsen af det tredje spørgsmål, er muligt at fortolke afslagsgrundene i artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen af 1980 således, at der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen af barnet vil udsætte barnet for fysisk eller psykisk skade eller på anden måde sætte barnet i en situation, som det ikke bør tåle, skal Bruxelles IIa-forordningens artikel 11, stk. 4, sammenholdt med begrebet barnets tarv, som omhandlet i artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i samme forordning, da fortolkes således, at barnets bopælsstat i en situation, hvor hverken barnet eller moderen har en gyldig opholdstilladelse i barnets bopælsstat, og hvor de således hverken har ret til indrejse eller ophold i det pågældende land, skal træffe passende foranstaltninger til at garantere barnet og dets mor lovligt ophold [org. s. 14] i den pågældende medlemsstat? Såfremt barnets bopælsstat har en sådan forpligtelse, skal princippet om gensidig tillid mellem medlemsstaterne da fortolkes således, at den medlemsstat, der tilbagesender barnet, i overensstemmelse med dette princip kan gå ud fra, at barnets bopælsstat vil opfylde disse forpligtelser, eller kræver hensynet til barnets tarv, at der fra myndighederne i bopælsstaten indhentes nærmere oplysninger om de konkrete foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet til at sikre beskyttelsen af barnet, således at den medlemsstat, der tilbagesender barnet, bl.a. kan vurdere, om disse foranstaltninger er passende og tilgodeser barnets tarv?
- 5) Såfremt barnets bopælsstat ikke er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger som omhandlet i det fjerde præjudicielle spørgsmål, skal artikel 20 i Haagerkonventionen af 1980 i de situationer, der er nævnt i det tredje præjudicielle spørgsmål, punkt i) — iii), i lyset af artikel 24 i chartret om grundlæggende rettigheder [org. s. 15] da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at barnet tilbagegives, fordi tilbagegivelsen af barnet i henhold til denne bestemmelse kan anses for at være i strid med de grundlæggende principper til beskyttelse af menneskelige friheder og rettigheder?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 23. april 2021 —
Norra Stockholm Bygg AB mod Per Nycander AB**

(Sag C-268/21)

(2021/C 252/22)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Norra Stockholm Bygg AB

Sagsøgt: Per Nycander AB

Øvrig part: Entral AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Stiller databeskyttelsesforordningens⁽¹⁾ artikel 6, stk. 3 og 4, også krav til national processuel lovgivning om editionspligt?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, indebærer databeskyttelsesforordningen da, at der ved bedømmelse af spørgsmålet, om der skal træffes bestemmelse om edition af et dokument, der indeholder personoplysninger, også skal tages hensyn til de registreredes interesser? Stiller EU-retten i dette tilfælde nogen krav til den måde, hvorpå denne bedømmelse nærmere skal foretages?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Körményi Törvényszék (Ungarn) den
28. april 2021 — WD mod Agrárminiszter**

(Sag C-273/21)

(2021/C 252/23)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapest Körményi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WD

Sagsøgt: Agrárminiszter

Præjudicielt spørgsmål

Med sit eneste præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om artikel 32, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 1307/2013⁽¹⁾ skal fortolkes således, at et areal, der ifølge ejendomsregistret er blevet klassificeret som en »flyveplads, der er blevet udtaget fra landbrugsbedriften«, og hvor der ikke længere udøves nogen aktivitet knyttet til en flyveplads, skal anses for fortrinsvis at være anvendt til landbrugsaktiviteter, hvis der udøves hold af husdyr til landbrugsformål på det nævnte areal.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Appel iværksat den 3. maj 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 24. februar 2021 i sag T-161/18, Braesch m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-284/21 P)

(2021/C 252/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og K. Blanck, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP og Bybrook Capital Badminton Fund LP

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer selv afgørelse i første instans, og søgsmålet afvises.
- Sagens øvrige parter tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt appelanbringende.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 108, stk. 2, TEUF, og statsstøtteprocedureforordningens⁽¹⁾ artikel 1, litra h), ved fejlagtigt at kvalificere sagsøgerne i første instans som »berørte parter« eller »interesserede parter«.

På dette grundlag konkluderede Retten fejlagtigt, at sagsøgerne i første instans havde søgsmålskompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF til at få prøvet Kommissionens afgørelse C(2017) 4690 final af 4. juli 2017 om statsstøtte SA.47677 (2017/N) om godkendelse af forenelig statsstøtte ydet af Italien til Banca Monte dei Paschi di Siena.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 4. maj 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik**(Sag C-286/21)**

(2021/C 252/25)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Franske Republik**Sagsøgerens påstande**

- For det første fastslås det, at Den Franske Republik har fortsat tilsidesættelsen af sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa ⁽¹⁾, sammenholdt med bilag XI til dette direktiv, idet den systematisk og vedvarende har overskredet den daglige grænseværdi for fine partikler (PM10) siden den 1. januar 2005 i det bymæssige område og kvalitetszonen Paris (FR04A01/FR11ZAG01) og siden den 1. januar og til og med 2016 i området Martinique/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01),
- For det andet fastslås det, at Den Franske Republik i disse to områder siden den 11. juni 2010 har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt bilag XV til dette direktiv, og navnlig forpligtelsen til at sikre, at overskridelsesperioden bliver kortest mulig.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For så vidt angår Paris er den daglige grænseværdi ikke blevet overholdt uafbrudt siden 2005 frem til tidspunktet for de senest tilgængelige data, dvs. 2019. Det kan i øvrigt konstateres, at afvigelsen fra overensstemmelsen for overskridelserne af de daglige værdier i området Paris er anseelig (idet antallet af overskridelser er det dobbelte af det tilladte antal overskridelser), og den er ikke blevet forbedret siden 2015. For så vidt angår området Martinique er den daglige grænseværdi vedvarende ikke blevet overholdt indtil 2016 (bortset fra i 2008).

I de to områder Paris og Martinique var grænseværdierne for PM10 overskredet på tidspunktet for udløbet af fristen for besvarelse af den begrundede udtalelse. På dette tidspunkt burde Frankrig have udarbejdet og meddelt planer. Undersøgelsen viser, at Frankrig ikke har vedtaget sådanne planer. De foranstaltninger (på nationalt og regionalt niveau), som Frankrig har truffet, har slået fejl med hensyn til at sikre, at overskridelsesperioden bliver kortest mulig, således som bestemmelserne i direktiv 2008/50/EF kræver det.

⁽¹⁾ EUT 2008, L 152, s. 1.

RETTE

Rettens dom af 12. maj 2021 — Sun Stars & Sons mod EUIPO — Carpathian Springs (AQUA CARPATICA)

(Sag T-637/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om det tredimensionale EU-varemærke AQUA CARPATICA – det ældre tredimensionale EU-varemærke og nationale varemærke VODAVODA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 252/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokaterne M. Maček og C. Saettel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Carpathian Springs SA (Vatra Dornei, Rumænien) (ved advokaterne D. Bogdan, G. Bozocca og M. Stănescu)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. august 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 317/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sun Stars & Sons og Carpathian Springs.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sun Stars & Sons Pte Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens dom af 12. maj 2021 — Sun Stars & Sons mod EUIPO — Valvis Holding (AC AQUA AC)

(Sag T-638/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om det tredimensionale EU-varemærke AC AQUA AC – de ældre tredimensionale EU- og nationale varemærker VODAVODA – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 252/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokaterne M. Maček og C. Saettel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient(er) ved Retten: Valvis Holding SA (Bucarest, Roumanien) (ved advokaterne D. Bogdan, G. Bozocea og M. Stănescu)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. august 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 649/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sun Stars & Sons og Valvis Holding.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Valvis Holding SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Retten dom af 12. maj 2021 — Metamorfoza mod EUIPO — Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)

(Sag T-70/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket MUSEUM OF ILLUSIONS – det ældre EU-figurmærke MUSEUM OF ILLUSIONS – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – artikel 95 i forordning 2017/1001]

(2021/C 252/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Metamorfoza d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ved advokat A. Bijelić)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Tiesios kreivės (Vilnius, Lituanen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. december 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 663/2019-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Tiesios kreivės og Metamorfoza.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 2. december 2019 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 663/2019-2) annulleres.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 30.3.2020.

Retts dom af 12. maj 2021 — Tornado Boats International mod EUIPO — Haygreen (TORNADO)(Sag T-167/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket TORNADO – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 252/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tornado Boats International ApS (Lystrup, Danmark) (ved advokat M. Hoffgaard Rasmussen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: David Haygreen (Colwyn Bay, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor R. Harrison)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. januar 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1169/2018-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem David Haygreen og Tornado Boats International.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tornado Boats International ApS bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) David Haygreen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 25.5.2020.

Retts dom af 12. maj 2021 — Bavaria Weed mod EUIPO (BavariaWeed)(Sag T-178/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket BavariaWeed – absolut registreringshindring – varemærke, som strider mod den offentlige orden – artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001]

(2021/C 252/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bavaria Weed GmbH (Herrsching am Ammersee, Tyskland) (ved advokat J. Wolhändler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1458/2019-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat BavariaWeed som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Bavaria Weed GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens kendelse af 8. april 2021 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Sag T-274/19) (¹)

(EU-varemærker – annullationssag – erklæring om afkald på det anfægtede varemærke – uforholdent at træffe afgørelse)

(2021/C 252/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Target Ventures Group Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer) (ved advokaterne T. Dolde og P. Homann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Sipos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Target Partners GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Klett og C. Mikyska)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1685/2017-2) vedrørende en annullationssag mellem Target Ventures Group og Target Partners.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Target Ventures Group Ltd og Target Partners GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Groupe Canal + mod Kommissionen

(Sag T-358/19) (¹)

(Konkurrence – karteller – TV-distribution – afgørelse, hvorved tilsagn gøres bindende – tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt – uforholdent at træffe afgørelse)

(2021/C 252/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupe Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokaterne P. Wilhelm, P. Gassenbach og O. de Juvigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, C. Urraca Caviedes og L. Wildpanner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 7. marts 2019 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.40023 — Grænseoverskridende adgang til betalings-TV), hvorved de tilsagn, som blev afgivet af The Walt Disney Company, The Walt Disney Company Limited, Universal Studios International B.V., Universal Studios Limited and Comcast Corporation, CPT Holdings Inc., Colgems Productions Limited, Sony Corporation, Warner Bros. International Television Distribution Inc., Warner Media LLC, Sky UK Limited og Sky Limited, blev gjort bindende.

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse om Den Franske Republiks anmodning om intervention.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt af Groupe Canal +, med undtagelse af omkostningerne forbundet med anmodningen om intervention.
- 4) Groupe Canal +, Kommissionen og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 270 af 12.8.2019.

Rettens kendelse af 4. maj 2021 — Asoliva og Anierac mod Kommissionen

(Sag T-822/19) (¹)

(Annullationssøgsmål – landbrug – klassifikation i en af de tre kategorier af jomfruolie – gennemførelsesforanstaltninger – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2021/C 252/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Spanien) og Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (ved advokat V. Rodríguez Fuentes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis, F. Castilla Contreras og M. Morales Puerta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, litra b), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1604 af 27. september 2019 om ændring af forordning (EØF) nr. 2568/91 om kendetegnene for olivenolie og olie af olivenpresserester og de i den forbindelse anvendte metoder (EUT 2019, L 250, s. 14).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) og Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

Rettens kendelse af 26. april 2021 — Jouvin mod Kommissionen

(Sag T-472/20 og T-472/20 AJ II) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – konkurrence – karteller – markedet for afhentning, sporing og distribution af pakker – afgørelse om afvisning af en klage – åbenbart, at sagen er ugrundet – ansøgning om retshjælp, som indgives efter et sagsanlæg)

(2021/C 252/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Frédéric Jouvin (Clichy, Frankrig) (ved advokat L. Bôle Richard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Ernst, A. Keidel og A. Boitos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 3503 final af 28. maj 2020 om afvisning af sagsøgerens klage om en angivelig overtrædelse af artikel 101 TEUF.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart ugrundet.
- 2) Ansøgningen om retshjælp afslås.
- 3) Frédéric Jouvin betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 5. maj 2021 — Ovsyannikov mod Rådet

(Sag T-714/20 R)

(Særlige rettergangsformer – den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2021/C 252/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov (Moskva, Rusland) (ved advokaterne J. Iriarte Ángel og E. Delage González)

Sagsøgt: Rådet For Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile og P. Mahnič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 16), af Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 6), af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2163 af 20. november 2017 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP (EUT 2017, L 304, s. 51), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2153 af 20. november 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 (EUT 2017, L 304, s. 3), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/399 af 13. marts 2020 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP (EUT 2020, L 78, s. 44), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/398 af 13. marts 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 (EUT 2020, L 78, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1269 af 10. september 2020 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP (EUT 2020, L 298, s. 23), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1267 af 10. september 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 (EUT 2020, L 298, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1368 af 1. oktober 2020 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP (EUT 2020, L 318, s. 5), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1367 af 1. oktober 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 (EUT 2020, L 318, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 25. marts 2021 — McCord mod Kommissionen

(Sag T-161/21)

(2021/C 252/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Raymond Irvine McCord (Belfast, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor C. O'Hare)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse og/eller udkast til forordning af 29. januar 2021 om at udløse artikel 16 i protokollen om Nordirland til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2019, C 384 I, s. 1) (»udtrædelsesaftalen«) annulleres, jf. artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Europa-Kommissionens afgørelse om ikke at have en offentliggjort politik eller instruktioner om, at Europa-Kommissionen udvikler og offentliggør en politik om de omstændigheder, hvorunder Kommissionen vil udløse artikel 16 i protokollen om Nordirland, annulleres, jf. artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har undladt at handle med henblik på at have en offentliggjort politik eller instruktioner om, at Europa-Kommissionen udvikler og offentliggør en politik om de omstændigheder, hvorunder Kommissionen vil udløse artikel 16 i protokollen om Nordirland, jf. artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen, herunder alle omkostninger til forberedelse af sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført, at Europa-Kommissionens afgørelse og/eller udkast til forordning om at påberåbe sig artikel 16 i protokollen om Nordirland til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾ var uforholdsmæssig og ulovlig. Han har endvidere gjort gældende, at Kommissionen skal offentliggøre sin politik med hensyn til udløsningen af artikel 16 i protokollen om Nordirland til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab i fremtiden.

⁽¹⁾ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT 2019, C 384 I, s. 1).

Sag anlagt den 28. april 2021 — Illumina mod Kommissionen

(Sag T-227/21)

(2021/C 252/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved D. Beard, QC, og advokat P. Chappatte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 19. april 2021 (sag COMP/M.10188), i henhold til artikel 22, stk. 3, i forordning nr. 139/2004/EF om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽¹⁾, om imødekommelse af anmodningen af 9. marts 2021 om en henvisning i henhold til fusionsforordningens artikel 22, stk. 1, der blev fremsat af Autorité de la Concurrence, France (den franske konkurrencemyndighed), og om at erklære at have kompetence til at behandle fusionen mellem Illumina, Inc. og GRAIL, Inc. i henhold til fusionsforordningen, annulleres.
- De fem øvrige med denne afgørelse forbundne afgørelser, der blev udstedt af Kommissionen til Nederlandene, Belgien, Grækenland, Island og Norge, og som tillod dem at tilslutte sig henvisningsanmodningen, annulleres.
- Henvisningsanmodningen annulleres
- Hvis og i det omfang det er nødvendigt annulleres Kommissionens afgørelse af 11. marts 2021, hvorved Illumina blev underrettet om, at Kommissionen havde modtaget en henvisningsanmodning, som i henhold til fusionsforordningens artikel 22, stk. 4, andet punktum, havde den retsfølge, at Illumina blev forbudt at gennemføre fusionen i henhold til fusionsforordningens artikel 7.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse om at behandle fusionen ligger uden for dens kompetence. Særligt:
 - blev der med afgørelsen foretaget en fejlagtig identifikation af formålet med fusionsforordningen

- blev det med afgørelsen ikke anerkendt, at henvisninger af sager i henhold til fusionsforordningens artikel 22 (og artikel 9) har undtagelseskarakter og skal fortolkes snævert
 - blev der med afgørelsen foretaget en fejlagtig bedømmelse af de retlige rammer for fusionsforordningens artikel 22
 - blev der med afgørelsen foretaget en fejlagtig fortolkning af ordlyden af fusionsforordningens artikel 22
 - fortolkede Kommissionen afgørelsen i strid med subsidiaritetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse om at behandle fusionen er ugyldig, idet den henvisningsanmodning, der blev fremsat af den franske konkurrencemyndighed, var for sen, og/eller afgørelsen er i strid med retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik som følge af Kommissionens forsinkelse. Særligt:
- begik Kommissionen en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af begrebet »gjort bekendt« i henhold til fusionsforordningens artikel 22, stk. 1, med henblik på at foretage en beregning af den dato, hvor de 15 arbejdsdage begyndte, og undlod fejlagtigt at fastslå, at anmodningen blev fremsat for sent, således at Kommissionen ikke havde kompetence til at træffe afgørelsen.
 - Endvidere eller subsidiært, hvis og i det omfang det var ved opfordringsskrivelsen i henhold til fusionsforordningens artikel 22, stk. 5, at fusionen blev »gjort bekendt« i forhold til de franske myndigheder (og/eller andre medlemsstater), var Kommissionens forsinkelse med fremsendelsen af opfordringsskrivelsen i strid med det grundlæggende princip om retssikkerhed og forpligtelsen til at overholde en rimelig frist i henhold til princippet om god forvaltningsskik.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at ændringen af politikken i Kommissionens afgørelse om at behandle fusionen er i strid med Illuminas berettigede forventninger og med retssikkerhedsprincippet, idet kommissær Vestager den 11. september 2020 afgav en præcis og ubetinget erklæring om, at der ville ske en ændring i Kommissionens politik vedrørende sager i henhold til artikel 22 efter udstedelsen af nye retningslinjer. Opfordringsskrivelsen blev imidlertid fremsendt forud for offentliggørelsen af de nye retningslinjer på et tidspunkt, hvor Kommissionens erklærede politik var at få medlemsstater, der ikke havde kompetence i henhold til national lovgivning, til at afstå fra at fremsætte henvisningsanmodninger. Kommissionen forfulgte derfor sin nye politik inden offentliggørelsen af sine nye artikel 22-retningslinjer i strid med Illuminas berettigede forventninger og med retssikkerhedsprincippet.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik faktuelle fejl og bedømmelsesfejl, som skader grundlaget for Kommissionens afgørelse om at behandle fusionen, Navnlige:
- Der forelå grundlæggende faktuelle fejl i opfordringsskrivelsen og i henvisningsanmodningen, og/eller der forelå en uretfærdig procedure/en manglende overholdelse af retten til forsvar, som bevirker, at afgørelsen og/eller anmodningen er retsstridig.
 - Kommissionen begik en fejl ved at fastslå, at der forelå påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, idet den ikke fremlagde behørigt bevis herfor.
 - Kommissionen begik en fejl ved at fastslå, at fusionen i betydelig grad vil kunne påvirke konkurrencen, idet den ikke fremlagde behørigt bevis herfor.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«)

Sag anlagt den 4. maj 2021 — Fidelity National Information Services mod EUIPO — IFIS (FIS)**(Sag T-237/21)**

(2021/C 252/38)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat P. Wilhelm)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Banca IFIS SpA (Mestre, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Fidelity National Information Services, Inc.*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket FIS — registreringsansøgning nr. 1 3 232 236*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. februar 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1460/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med dette søgsmål.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. maj 2021 — Varabei mod Rådet**(Sag T-245/21)**

(2021/C 252/39)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Mikalai Mikalevich Varabei (Novopolotsk, Belarus) (ved advokaterne G. Kremslehner og H. Kühnert samt M. Lester, QC)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/353 af 25. februar 2021 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/339 af 25. februar 2021 om gennemførelse af artikel 8a i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus ⁽²⁾ annulleres med øjeblikkelig virkning.

— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om åbenbare fejlskøn. Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet ikke har redegjort for, på hvilken måde sagsøgerens forretningsinteresser godtgør, at sagsøgeren enten drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet. Sagsøgerens interesser i petroleum-, kultransit- og banksektorerne er derimod hverken af en art eller af et omfang, som kan indikere, at sagsøgeren på nogen måde støtter eller drager fordel af regimet.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at hans opførelse på listen ikke kan opretholdes på grundlag af, at han er medejer af Bremino Group. Sidstnævnte har hverken modtaget selektive skattefordele eller nogen anden form for støtte fra myndighederne i Belarus.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 68, s. 189.

⁽²⁾ EUT 2021, L 68, s. 29.

Sag anlagt den 7. maj 2021 — Fibrecycle mod EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Sag T-248/21)

(2021/C 252/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Australien) (ved advokat T. Stein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket BACK-2-NATURE — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 485 655

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. marts 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1699/2020-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. maj 2021 — Aquino mod Parlamentet**(Sag T-253/21)**

(2021/C 252/41)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Roberto Aquino (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Afgørelse af 7. juli 2020, hvorved generaldirektøren for Generaldirektoratet for Personale annullerede valget af formanden for personaleudvalget og besluttede at afholde et nyt valg, annulleres.
- Det konstituerende møde af 14. september 2020 og de valg, der blev afholdt under dette møde, herunder valget af formanden for personaleudvalget, annulleres.
- Afgørelse af 5. februar 2021 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav den 6. oktober 2020, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, der efter ret og billighed er opgjort til 2 000 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Parlamentet tilsidesatte sin forpligtelse til at sikre, at dets tjenestemænd og de af dem valgte personer har mulighed for frit og under overholdelse af de fastsatte regler at udpege deres repræsentanter. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 4 i personaleudvalgets forretningsorden og af forpligtelsen til at udvise omhu.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 10. maj 2021 — Armadora Parleros mod Kommissionen**(Sag T-254/21)**

(2021/C 252/42)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spanien) (ved advokat J. Navas Marqués)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat artikel 118 i forordning nr. 1224/2009, der regulerer den fælles fiskeripolitik, idet den har undladt foretage en passende kontrol og overvågning af, at Kongeriget Spanien anvender denne bestemmelse korrekt, hvilket er til skade for sagsøgeren, ARMADORA PARLEROS, S.L.
- Det fastslås, at denne tilsidesættelse fra Kommissionens side har påført sagsøgeren, ARMADORA PARLEROS, S.L., en skade, som består i et tab af indtægter fra fiskeri af makrel og kulmule i perioden fra 2006 til 2020.
- Kommissionen tilpligtes at betale den kommercielle enhed ARMADORA PARLEROS, S.L. et beløb på NI MILLIONER OTTEHUNDREDE ENOGFIRSTUSINDE FIREHUNDREDEFIREOGTREDIVE EURO OG ENOGTRES CENTS (9 881 434,61 EUR) i erstatning med tillæg af lovpligtige renter og renter af de førstnævnte renter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har udvist en ulovlig adfærd. Navnlig med hensyn til undladelsen af at efterkomme sin tilsyns- og kontrolpligt i forhold til Kongeriget Spanien vedrørende den effektive anvendelse af den fælles fiskeripolitik og konkret Rådets forordning nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EFT 1993, L 261, s. 1) og Rådets forordning nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT 2009, L 343, s. 1). Der henvises i denne henseende særligt til »den manglende kontrol af motoreffekten i de trawlere, der fisker i Det Cantabriske Hav og i det nordvestlige område«.

Som følge af den manglende overholdelse af denne pligt blev sagsøgeren mellem 2006 og 2020 påført et tab, idet virksomheden ikke kunne benytte fartøjet »Vianto Tercero«, som på grund af en urigtig anvendelse af den fælles fiskeripolitik skulle ophugges og som følge heraf blev helt uanvendeligt. Alt dette medførte et økonomisk tab for selskabet ARMADORA PARLEROS S.L.

Sag anlagt den 14. maj 2021 — Basaglia mod Kommissionen

(Sag T-257/21)

(2021/C 252/43)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giorgio Basaglia (Milano, Italien) (ved advokaterne G. Balossi, F. Fimmanò og G. Borriello)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten tilpligter Kommissionen at erstatte det tab, som han har lidt, af de grunde, der er anført i stævningen, og på grundlag af erstatningsansvar uden for kontraktforhold, til et beløb af mindst 5 013 328,64 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende og redegjort for omfanget af det lidte tab.

Med hensyn til ansvaret uden for kontraktforhold i det foreliggende tilfælde har sagsøgeren bemærket følgende:

- Ved dom af 23. september 2020, Basaglia mod Kommissionen (T-727/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:446), annullerede Retten Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt.
- Ved denne dom bekræftede Retten bl.a., at Kommissionens adfærd var ulovlig, for så vidt som Kommissionen ensidigt havde begrænset sagsøgerens ret til aktindsigt i de ønskede dokumenter.
- Af denne ulovlige adfærd fulgte et åbenbart tab, både i forbindelse med de verserende straffeprocedurer mod sagsøgeren og i forbindelse med afgiftsproceduren for Revisionsretten, eftersom sagsøgeren ikke fuldt ud har kunnet tilrettelægge sit forsvar i nogen af disse tre procedurer.
- Der er en klar årsagssammenhæng mellem den ulovlige adfærd og det lidte tab.

Sag anlagt den 17. maj 2021 — Neolith Distribution mod EUIPO (Formen på et ornamentalt mønster)

(Sag T-259/21)

(2021/C 252/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Neolith Distribution, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Formen på et ornamentalt mønster) — registreringsansøgning nr. 18 162 188

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. marts 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2155/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EUIPO forskriftsmæssigt skal registrere EU-varemærkeansøgning nr. 18 162 188 for alle de varer, som nævnte varemærke er ansøgt for i klasse 19.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO og for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 18. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen**(Sag T-268/21)**

(2021/C 252/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating og I. G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 22. december 2020 om statsstøtte SA.59029 –Italien — COVID-19 — kompensationsordning for luftfartsselskaber med italiensk driftslicens ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat bestemte bestemmelser i TEUF og almindelige EU-retlige principper, der har dannet grundlag for liberaliseringen af lufttransportmarkedet i EU siden slutningen af 1980'erne (dvs. forbuddet mod forskelsbehandling og den fri bevægelighed for tjenesteydelser — anvendt på lufttransport ved forordning nr. 1008/2008 ⁽²⁾ — og den frie etableringsret).
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF og anlagt åbenbart urigtige skøn ved sin kontrol af støttens proportionalitet i forhold til den skade, som er forårsaget af covid-19-krisen.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte har undladt at indlede en formel undersøgelsesprocedure på trods af alvorlige vanskeligheder, og at den har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte har tilsidesat sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 77, s. 6-7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) (EUT 2008, L 293 s. 3-20).

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Anastasiou mod Kommissionen og ECB**(Sag T-149/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/46)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Pavlides mod Kommissionen og ECB**(Sag T-150/14)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/47)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Vassiliou mod Kommissionen og ECB**(Sag T-151/14)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/48)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Medilab mod Kommissionen og ECB**(Sag T-152/14)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/49)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Rettens kendelse af 28. april 2021 — Tsilikas mod Kommissionen**(Sag T-514/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/50)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-74/14 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Tsilikas mod Kommissionen**(Sag T-534/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/51)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-11/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 30. april 2021 — Aycinena m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-537/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/52)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-14/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 27. april 2021 — Guillen Lazo mod Parlamentet**(Sag T-541/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/53)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr.F-22/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Miranda Garcia mod Den Europæiske Unions Domstol**(Sag T-547/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/54)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 8.6.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr.F-53/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — APG Intercon m.fl. mod Rådet m.fl.**(Sag T-147/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/55)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Scordis, Papapetrou & Co m.fl. mod Rådet m.fl.**(Sag T-179/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/56)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Papaconstantinou m.fl. mod Rådet m.fl.**(Sag T-188/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/57)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Vital Capital Investments m.fl. mod Rådet m. fl.**(Sag T-196/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/58)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens kendelse af 12. maj 2021 — JV Voscf m.fl. mod Rådet m.fl.**(Sag T-197/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/59)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Rettens kendelse af 5. maj 2021 — Nessim Daoud m.fl. mod Rådet m.fl.**(Sag T-208/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/60)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 18.6.2018.

Rettens kendelse af 20. april 2021 — Compass Overseas Holdings m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-702/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/61)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 13.1.2020.

Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen**(Sag T-139/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/62)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen**(Sag T-140/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/63)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen**(Sag T-141/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/64)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Rettens kendelse af 29. april 2021 — Applia mod Kommissionen**(Sag T-142/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/65)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Rettens kendelse af 11. maj 2021 — Da Silva Carreira mod Kommissionen**(Sag T-260/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/66)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 29.6.2020.

Rettens kendelse af 6. maj 2021 — Precisis mod EUIPO — Easee (EASEE)**(Sag T-66/21)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/67)

Processprog: engelsk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA